II. évfolyam. 20. szám. Vasárnap, május 13.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fel évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: kedden, szerdán, és csütörtökön

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Magyarország és a világkiállítás

A világ azon iskolájában, mely most Párisban megnyilt, Magyarország a magasabb osztályokat látogatja. A világkiállítás magyar csoportja egyike volt az elsőknek azok között, melyek a leghamarabb nyiltak meg és á talános a nézet Párisban s a kiállitást látogató idegenek között, hogy a magyarok ez alkalommal derekasan kitettek magukért. A francia sajtó is elismeréssel és dicsérettel emlékezik meg arról, amit produkáltunk. Elismeréssel tartozunk a haza mindazon illetékes faktorainak, a kiknek sikerült kiállitásunkat köszönhetjük.

Az erkölcsi siker tehát megvólna már és most várjuk az anyagit. De megjegyezni óhajtjuk, hogy egy kiállitással, legyen az akár helyi érdekü, akár országos, akár világkiállitás, soha olyan anyagi sikert elérni nem lehet, mint erkölcsit. Az már a dolog természetéből folyik. S ezért ne várjuk mi, hogy azért, mert most a magyar csoport a párisi kiállitáson megnyerte a külföld tetszését, annak eredménye a magyar ipar és kereskedelem szemmel látható fellendülése lesz.

Ami anyagi eredményt várhatunk, az abból áll, hogy a külföldnek egy külön és imponáló kiállitás keretében alkalma nyilt megismerni Magyarországot és ez országnak azon képességét, hogy produkálni tud és produktumaival megállja helyét a nagy és müvelt nyugati államok versenyében.

Mert — sajnos — 1848. óta, midőn egy véres és hatalmas szabadságharcz révén vonta magára Magyország a külföld rokonszenves figyelmét, egész e párisi világtárlatig nem igen nyilt rá alkalom hogy mint önnálló és izmos, nagy nemzet mutatkozzunk be a külföld előtt. Ausztria mindig gondoskodott róla, hogy háttérbe szorul junk, midőn a világ figyelme a monarkia felé fordult. Külügyi képviseletünk ellen is gyakori a jogos panasz, hogy a monarkia ezen felének önnállóságát nem domboritja ki kellőleg. Valahány világkiállitás volt Párisban, eddig Magyarország mindig Ausztriával együtt állitott ki és Ausztriának gondja volt rá ilyenkor, hogy Magyarországot csak az a külföldi vegye észre, aki direkt érdekódik iránta.

Most azonban nem igy van. Egy külön hatalmas pavillonban, mely egyike a legtetszetősebbeknek, külön e czélra szervezett kormánybiztosság vezetése alatt, mely hivatalos ügyekben egyenesen a francza köztársaság kormányával érintkezett — készült a magyar csoport. Mi magunk állitottuk ki és mi magunk reprezentálunk.

S igy biztosra vesszük, hogy ez a kiállitás végre el fogja oszlatni a külföld azon balvéleményét, melylyel nemzeti önnálóságunkról van. Meggyőződik nemcsak önnállóságunkról, de arról is, hogy a nép, mely a Balkán és a müvelt nyugat átjáró országutján lakik, hivatást teljesit. A gyülölködő pánszlávok és dákórománok és egyébb ellenségei a hazának bizonyára nem fogják most sem elmulasztani, hogy Párisban ártsanak nekünk, de az a remek magyar csoport ott a Szajna partján, ártalmatlanná tesz minden hamis vádaskodást.

Tout Magyarország, a felsőbb tizezer és a középső százezer, Párisba készül a nyáron. Hát csak menjen aki birja. A czikk elején a világ iskolájának neveztük a párisi tárlatot. Valóban az is. Rengeteg az, amit ott a külföldi ember tanulhat, iparos, kereskedő, földmivelő, tudós egyaránt. Ahova az egész világ mutatóba hordja mind azt, amit legjobbat és leghasznosabbat alkotni tud, ott tobbet tanulhat a figyelmes ember hetek alatt, mint idehaza esztendők alatt.

Az a sok ezer magyar, aki a világkiallitás remekszép utjain fog bolyongani, ne higyje, hogy az ő kötelessége pusztán a szórakozás. A haza, mely neki azt a kivételes módot nyujtja, hogy e költséges passziót megengedhesse magának, a haza viszont szolgálatot kér. Nem sokat, csak azt, hogy amit Párisban jót és hasznosat láttak és tanultak, idehaza, a saját kisebb

TÁRCZA

Tolvaj a bonémtanyán.

Irta: Guy de Maupassant.

— Mondom kérem, hogy senki sem hiszi el ezt a történetet.

— Mindegy, csak mondja el nekem.

— Legyen hát tetszése szerint, de előrebocsátom azt, hogy bármily hihetetlennek tetszik is történetem, megis betüről-betüre igaz. Csak a festők, különösen a vénebbek, azok nem fognak csodálkozni rajta, mert nevis ismerik a régi boldondos, jó időket.

És az öreg müvész szétterpeszkedett az étterem széles diván, rágyujtott egy olcsótajta szivarra, majd rákezdett az eset elbeszélésére.

— Azon a bizonyos estén Lorieulnál étkeztünk szegény megboldogult barátunknál. Szegény jó fiu, ő volt a legbolondabb közöttünk. Hárman voltunk Lorieul, Le Poittevinvés én. — Ha azt mondom, hogy Loriculnél étkeztünk, ez azt jelenti, hogy alaposan bekaptunk a jó vörös borból, melylyel barátunk megkinált. Csak Le Poitte-

ő agya is homályosan müködött ugyan, de azért érthetően beszélt

felé a házban.

Fiatalok voltunk, tele ábránddal, szerelemmel s a szőnyegen elterulve beszélgettünk kedveseinkről, a kiállitásról és a képekről. Egyszerre csak Poittevin int a kezével, pillanatnyi csend áll be, majd fojtott hangon igy szól:

— Azt hiszem valaki jár a müteremben.

Lorieul felállt s igy kiáltott:

— Tolvaj lesz bizonyára! Mily szerencse!

Aztán a marseillaiset kezdte énekelni:

— Fel tehát honfiak!

Mindnyájunkat egyenruhába bujtatott s felfegyverezett. Én muskatirosnak öltöztem s egy régi rozsdás kardot fogtam a kezembe. Le Poittevin markaban óriási puskát és szuronyt szo-

tört. Azután lassan, óvatosan kinyitotta a müterem ajtaját és a hadsereg belépett a nagy butorokkal, vásznakkal és ritka tárgyakkal teletömött terembe.

Most megszólalt Lorieul

— Én vagyok a generális, tartsunk hadi tanácskozást. Te, mint az ulánus hadtest, elvágod az ellenség visszavonulásának utját, — azaz becsukod az ajtót. Te mint a gránátosok ezrede, te képezed a hátvédet.

Eleget tettem a parancsnak, azután a min-

kutató közp

csatlakozni. Abban a pillanatban midőn a spa-

falf mögé léptem, fulsiketito kiáltások hallatszottak. Viaszgyertyával a kezemben rohantam oda. Le Poittevin éppen akkor szurta át a mintababát és Lorieul agyba-főbe verte a szőr és rongycsomót. Mikor rájöttek a tévedésre, a generális igy szolott:

— Legyünk okosak!

És folytattuk hadi vállalkozásunkat.

Husz perczen keresztül kutattuk át a müterem minden zege-zugát, de eredmény nélkül. Le Poittevin azt ajánlotta, hogy nézzünk körül a fali kamrában. Az sötét és mély volt; én a gyertyával bevilágitottam. Meglepetten léptem vissza; egy férfi volt ott, egy ember, aki reám nézett.

Azonnal becsuktam az ajtót és tanácskozni kezdtünk. Mindegyikünknek különböző véleménye volt Lorieul kiakarta füstölni a tolvajt. Le Poittevin azt tanácsolta, hogy kiéhesztgles által kényszeritsük a megadásra. Az én tervem az volt, hogy puskaporral röpitsük a levegőbe. Végre is Le Poittevin javaslatát fogadtuk el és mialatt ő hosszu fegyverével órködött, mi puncsot és pipát hoztunk, lefeküdtünk a becsukott ajtó elé és ittunk a fogoly egészségére.

Egy fél óra mulva Lorieul azt mondta:

— Szeretném közelebbről megszemlélni az ipsét Ha ellenáll lefogjuk.

Én „Vivát"-t kiálltottam. Mindegyik fegyvert fogott kezebe. Az ajtót kinyitottak és ő pisztolyával — m

Mi nagy orditozással követtük. Több mint öt percig dulakodtunk, lökdösődtünk a sötétben és egy öreg, öszhaju, piszkos, szétrongyolt ruhaju bandität hoztunk a világosságra.

nagyobb körükben felhasználják és érvényre juttassák.

Különösen szól az iparosoknak, akik maguk látják legtöbb hasznát annak, amit tanulnak. De szól egyuttal mindenkinek, aki idehaza élethivatást tölt be. Nekünk magyaroknak, bármennyire előrehaladtunk is már, nagyon sokat kell tanulnunk, hogy el ne maradjunk.

Es most rokonszenves érdeklődéssel kiséri a magyar nemzet világra szóló tárlatát annak a népnek, mely eltévedéseiben és erényeiben is egyaránt nagyszerü. A rokonszenv kölcsönös, a francziák is szeretnek bennünket, amint azt már számos izben tapasztalhattuk.

A kisipar hathatós védelme.

Egyre jobban hangzik a panasz a kisipar kellő méltánylása, pártfogása és védelme tárgyában. Maga a kereskedelmi miniszter is belátta immár, hogy a kisipar, ha tovább is halad a maga utján, elcsenevészesedik, megsemmisül, ezért a kisipar tulajdonképeni pangásának főokát kereste, amit meg is talált a fegyenczíparban. Tehát a baj kutforrása itt leledzik, már e szempontból is megigérte, illetőleg kilátásba helyezte a kisiparosok jogos panaszának olyképeni orvoslását, hogy a fegyenczipar egy némely ágát fokozatosan meg fogja szüntetni.

Igen természetes, hogy azon iparágak, melyek egyáltalán nem hátráltatják, gátolják, utját vágják a kisiparnak, azok továbbra is fennmaradnak, mert nem csak hogy káros hatással van a kisiparra, sőt ellenkezőleg, egy némely iparág határozott fejlesztését, terjedését mozditja elő.

Ily módon a kisiparosok, kik igazán komoly, becsületes munkával keresik meg kenyeröket, nem fognak oly nagy mértékben jajveszékelni a megélhetés nehézsége, a létfentartas kétségbeejtő és szánalmas küzdelme miatt. Sulyos helyzetükön a fegyenczipar fokozatos megszüntetésével anynyira-amennyire segitve lesz; ami azután az egyéb bajok, panaszok orvoslását illeti (mert lehet erről is beszélni), annak is eljön a maga ideje.

A kisiparos érdemes arra, hogy megbecsüljék, mert tagadhatatlanul hasznos, tevékeny tagjai, támaszai, támogatói az országnak. Ezért hathatós pártfogásban, kellő méltánylásban kell részesitenie a társadalomnak a kisiparosokat, mert ahol ez hiányzik — és sajnos mostanság hiányzik — ott szóba sem jöhet a honi ipar sokat hangoztatott pártolása, emelése és fejlesztése; akkor mindörökké csak az idegen iparczikkekre lészünk kénytelenek ráutalva lenni, mig a magyar ipar pártolás utópia marad.

Rajta kell lennunk, hogy a kisipar a helyett, hogy hanyatlanék, mind széles mederben hömpölyögjön, egyre emelkedjék, nagyobb tért hóditson, mert a hol maga a kormány mutat példát, hol a miniszter kész mindent megtenni az ellen, ami a magyar kisipar pangását, csökkenését, visszaesését maga után vonja, ott mi se állunk tétlenül, mert akkor a munka befejezetlen lesz. Már pedig ha valami nem képez kerekded egészet, az körülbelül annyi, mintha semmi, egyáltalán semmi se lenne.

Buzduljunk fel a nagy példán, tőlünk is függ, hogy a kisipar szekerét a kátyuból kisegiteni iparkodjunk. Ne idegenkedjünk annyira kisiparosainktól, szünjék meg a közöny, a bizalmatlanság és előitélet, vegyük fontolóra, hogy hány meg hány dolog köti meg, tartja fogva a kisiparosok kezeit (hiteldrágaság, közvetitők visszaélései), egyes viszonyok és körülmények mily bénitólag hatnak rájuk. Ha mindezt egybevetjük, mérlegeljük, tisztába jövünk majd azzal, hogy ha kellőleg pártfogásunkba vesszük kisiparosainkat, azok jobb és jobb dolgokat fognak produkálni; szabadabban mozoghatnak, ambicióval, munkakedvvel végzik, teljesitik kötelességeiket, igy nemcsak maguknak, embertársaiknak, hanem az ország nak, a hazának is hasznára válnak.

Segitsük tehát kisiparos[illegible] lépés már megtörtént erre, egy kis jóakarat, kis jóhiszemüség és nem fogják oly gyakran panasz szavaikat hallatni igazán becsülésre, pártfogásra és támogatásra méltó kisiparosaink.

HIREK.

— **Olvasóinkhoz.** Tisztelettel kerjük ugy a helybeli, mint vidéki olvasóinkat a hátralékok beküldésére és az előfizetések megujitására. Lapunk rövid idő mulva betölti egy éves pályafutását s ez egy év alatt a hátralékok ugy felszaporodtak olvasóinknál, hogy kénytelenek vagyunk azok mielőbbi beküldését szorgalmazni. Lapunk fenntartása tetemes anyagi áldozatot igényel, igy tisztelettel kérjük olvasóinkat, legyenek szivesek nekünk a hátralékokat mielőbb beküldeni, hogy többrendbeli kötelezettségünknek mi is megtudjunk felelni.

Tisztelettel

A KIADÓHIVATAL.

— **A vönöczki rablógyilkosok elitélve.** Mógor István és Pap Samu felett, kik a mult évi deczember hó 4-én Károlyi József vönöczki birtokost és nejét szül. Edvi Lidiát meggyilkolták és kirabolták, hétfőn itélkezett a szombathelyi kir. törvényszék előtt az esküdtszék. A tárgyalás reggeli órától esti 9 óráig tartott. A kir. törvényszék ekkép alakult meg: Elnök: dr. Laky Kristóf kir. kuriai biró, törvényszéki elnök. Szavazó birák: dr. Szabó Elek és Tulok János törvényszéki birók. Jegyző: Halasy Viktor törvényszéki aljegyző A vádat Bárdossy László kir. ügyész képviselte. A védelmet Pap Samu részéről dr Esső Imre szombathelyi ügyvéd, Mógor István részéről Nagy József kis-czelli ügyvéd képviselte. Az esküdtek kisorsoltatván, letették az esküt és kezdetét vette a tárgyalás. Pap Samu törödelmesen bevallotta szörnyü bünét, mig Mógor István mindvégig állhatatosan tagadott s a tanuk és vádlott társának, Papnak szemükbe mondja, hogy hazudnak, őtet ártatlanul keverték e bünperbe. A bizonyitási eljárás, a vádlottak és tanuk kihallgatása befejeztetvén, az esküdtszék tagjainak átadta a törvényszék elnöke a kérdéseket. Ezután Bárdossy László kir. ügyész mondta el vádbeszédét. Utána dr. Esső Imre ügyvéd, Mógor István védője beszélt hosszabban védencze érdekében. Majd Nagy József kis-czelli ügyvéd mondott hosszabb beszédet védencze, Pap Samu mellett. A jelen volt hallgatóság mindkét ügyvédet beszéde befejeztével megéljenezte. A vád és védelem előterjesztése után az esküdtek tanácskozásra vonultak vissza. Közel egy óráig tartott az esküdtek tanácskozása, mely idő után ismét megjelentek és főnökük, dr. Rhorer Ödön kihirdette az esküdtek határozatát, mely ugy Pap Samura, mint Mógor Istvánra vonatkozólag feltett kérdésekre 7-nél több az igen, vagy a bünösség kimondása. A vád és védelem előterjesztése után a kir. törvényszék itélethozatalra vonult vissza és visszatérve a terembe, dr. Laky Kristóf törvényszéki elnök a következő itéletet hirdette ki: Pap Samu bünös a btkv 278. §-ába ütköző gyilkosság büntettében és rablásban mint tettestárs és ezért *15 évi* fegyházra, Mógor István két rendbeli gyilkosság büntettében és rablásban mondatik ki bünösnek és ezért *életfogytig tartó* fegyházra itéltetik. Pap Samu és védője az itéletben megnyugodott, valamint megnyugodott, a kir. ügyész is. Mógor István és védője az itélet ellen anyagi okokból semmiségi panaszt jelentettek be.

— **Eltünt pénzváltó.** A napokban egy káldi atyafi valamelyes fizettséget akart teljesiteni Kis-Czellben az adóhivatalnál, de pénze mind 10—20 filléresekben lévén, nem vették el tőle a pénzt, igy boltról-boltra járt, hogy a mintegy 50 ko-

---

Megkotoztük kezét, labat és leültettük Egy szót sem szólott.

Lorieul ihlettelten fordult felénk.

— Most törvényt ülünk az istentelen fölött.

Én részegségemben igen természetesnek találtam ezt.

Le Poittevint a védő szerepével biztuk meg mialatt én a vádlót adtam. Egyhangulag halálra itéltük, csak a védő jelentette be fellebbezését.

— Fel fogjuk akasztani! — kiáltott Lorieul. Majd egy kis ideig tartó gondolkozás után hozzá [illegible]

Nem szabad addig meghalni mig az utolsó kenetben nem részesült. Ki hoz papot?

Figyelmeztetem őt, hogy késő van.

Lorieul magára vallalta e hivatalt s felszólitotta a vádlottat, hogy gyónjon meg.

Az ember már egy idő óta keserves pillantásokkal nézett körül és kérdezni látszott, hogy miféle emberekkel van dolga?

Majd boros, rekedt hangján megszólalt:

— Az urak kétség nélkül mulatni akarnak felettem.

De Lorieul erőszakkal térdére nyomta és miután azt allitotta, hogy a tolvaj szülei meghagyták, hogy a gyermeküket megkereszteljék, egy pohár rumot öntött koponyájára.

— Gyónj meg az Urnak. Ütött utolsó órád! Magánkivüli félelelmében orditani kezdett:

— Segitség!

Nehogy a szomszédok felébredjenek, beköztük a száját. Erre elkezdte magát hányni-vetni a földön, feldöntötte a butorokat, az állványokat, beszakitotta a vasznakat.

Lorieul megelégelte a dolgot.

— Végezzünk vele!

És elsütötte pisztolyát. A tolvaj felorditott Én követtem baratom példáját és sziporkázó fegyveremet kilőtem.

Ekkor Le Poittevin igy szólott:

— Van-e jogunk megölni ezt az embert?

Lorieul közbevetette:

— De halalra itéltük őt!

— A polgarokat nem lövik főbe, hanem felakasztják. — monda Le Poittevin. — Adjuk át a hóhérnak, kisérjük a rendőrségre.

Tetszett nekünk a terv. Megfoguk a gazembert és miután nem tudott menni, egy állványra kötöttük s Le Poittevin és én vittük, mialatt Lorieul állig felfegyverkezve zárta be a menetet.

A rendőrség előtt az őr feltartóztatott bennunket és a szolgálattevő tisz[illegible] régi ismerősünk volt, ki ismerte a mi bohóságainkat s nem akarta átvenni a foglyot. A rendőr szigoru hangon ránk rivalt, hogy menjünk azonnal haza, lárma nélkül.

A menet a műterem felé tartott s amint beléptünk azt kérdeztem: mit csináljunk a fogolylyal?

Le Poittevin meghatottan bizonyitgatta, hogy a szegény ember bizonyára már nagyon fáradt lesz. Elfogott a részvét iránta és megszabaditottam kötelékeitől és megkérdeztem, hogy érzi magát?

Elég volt! — kiáltott — vigye el az ördög a dolgukat!

Lorieul erre leültette, puncsot adtunk neki és együtt ittunk. A fogoly ugy ivott, mint egy regement katona. Mikor már a nap besütött az ablakon, nyugodtan felemelkedett s igy szólt:

— Legnagyobb sajnálatomra, el kell önöket hagynom haza megyek.

Mindnyájan nagyon elszomorodtunk és hiába tartóztattuk, nem akart tovább maradni. Azután érzékenyen megráztuk kezét s elbucsuztunk. Lorieul pedig gyertyával világitott neki a lépcsőházban.

— Vigyázzon, ki ne törje a nyakát! — [illegible] áltottuk utanna.

[illegible] dig pipara gyutva szólt:

— Az a nagyszerü a dologban, hogy igaz!

ronára rugó pénzt forintokra váltsa be. Fáradsága azonban nem vezetett sikerre és e közben találkozott a Sagi-útczán egy paraszt suhanczczal, ki vállalkozott a pénzt egy általa ismert kereskedőnél beváltani egy korona jutalom ellenében A kaldi atyánkfia gyanutlanul adta át az ismeretlennek a pénzt beváltásra és kifizette neki az egy korona beváltási dijat is. Az ismeretlen szives pénzváltó el is ment a pénzt beváltani, de maig sem tért a pénzzel vissza. Több mint bizonyos, hogy eddig a pénzt mind felváltotta.

— **Családi öröm** érte e héten Raffel Dénes izsákfai nagybérlőt. Neje a héten egy egészséges fiugyermekkel ajandékozta meg, mely első szülött a fiatal házaspárnál A kis uj honpolgar keresztelője szerdán volt.

— **Utczáinkról.** A tél folyamán többször megemlékeztünk lapunkban, városunkban a viz levezető csatornák hiányosságáról és egyes utczák rossz karban lételéről. Jó volna, ha az illetéző körök a nyár folyaman a hiányok pótlásáról gondoskodnának, az utczákat és csatornákat megcsináltatnák.

— **Országos vásár** A legközelebbi kis-czelli országos vásár folyó hó 16-án, azaz szerdán lesz.

— **Viharágyukat** többen szereztek be vidékünkön, igy a közelmult napokban a Gróf Erdődy-féle uradalomba Sagra, valamint Inta és Bánhalmára vittek viharágyukat. Intan próbát is tartottak a viharágyukkal, melyen számosan voltak jelen.

— **„A kis-czelli zsidók története“** Kemény József kis czelli izr. tanitónak fenti czimen irt műve hirlapunk nyomdájából a mult héten kikerült és e hét folyamán már szét is küldetett a megrendelőknek.

— **A Trieszti Altalános Biztositó-Társaság** (Assicurazioni Generali) f. é. április hó 7-én tartott 68-ik közgyülésén terjesztettek be az 1899 évi mérlegek Az előttünk fekvő jelentésből latjuk, hogy az 1899. deczember 31-én érvényben volt életbiztositási tőke összegek 483 973 169 korona és 56 fillért tettek ki és az év folyaman bevett dijak 19 724.336 korona 19 fillére rugtak. Az életbiztositási osztály dijtartaléka 10,003 809 korona 90 fillérrel 124 700 392 korona 59 fillérre emelkedett A tüzbiztositási ágban a dijbevétel 18 128.170 korona 40 fillér volt, miből 7,728 542 korona 76 fillére rugott, mely összegből 6,482 000 korona 91 fillér mint dijtartalék minden tehertől menten a jövő évre vitetett át A jövő években esedékessé váló dijkötelezvények összege: 74.456 970 korona 86 fillér. A szállitmánybiztositási ágban a dijbevétel kitett 7 730 895 korona 18 fillért, ebből viszontbiztositásra forditatott 3,346.580 korona, ugy hogy a tiszta dijbevétel 4 384 315 korona 18 fillére rugott, mely összegből 2,549 074 korona 44 fillér helyeztetett tartalékba. Károkért a társaság 1899 ben 28,174 407 korona 04 fillért folyó itott Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesitett kárfizetéseket, a társaság alapitása óta károk fejében 661 663 927 kor ós 90 fillérnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártéritési összegből h a z á n k r a 123,186.550 korona 69 fillér esik, mely összeget a társaság 181,032 karesetben fizette ki A nyereség tartalékok közül, melyek ö szesen 14,034.239 korona 11 fillére rugnak, különösen kiemelendők: az alapszabály szerinti nyereségtartalék, mely 5,250 000 koronát tesz ki, az értékpapirok és árfolyam ingadozásra alakitott tartalék, mely a 2 507 733 korona 74 fillér külön tartalék ugy szintén az évi nyereségből kihasitott 413 251 korona 38 fillérrel 8,624 239 korona 11 fillére emeltetett fel. továbbá felemlitendő még a 160 000 koronára rugó kétes követelések tartaléka Ezeken kivül fennáll még egy 560.000 koronát kitevő külön alap, melynek az a rendeltetése, hogy az életbiztositási osztályban a kamatláb esetleges csökkentését kiegyenlitse. A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek első rangu értékekben vannak elhelyezve, az idei [illegible] 153,073.167 korona 61 fillérről 162.608 919 kor 18 fillére emelkedtek, melyek következőképen vannak elhelyezve:

1. Ingatlanok és jelzálog követelések	29 782.502 kor 61 fil
2. Életbiztositási kötvényekre adott kölcsönök	24 246.324 kor 74 fil
3. Letéteményezett értékpapirokra adott kölcsönök	1 466 107 kor 99 fil.
4. Értékpapirok	103 401 369 kor 40 fil
5. Tárcza váltók . . .	814.150 kor. 26 fil.
6. A részvényesek biztott adóslevelei	7.350.000 kor. — fil.
7. Bankoknál levő rendelkezésre álló követelések, készpénz és az intézet követelései, a hitelezők követelései, a hitelezők követeléseinek levonásával . .	5,548. 364 kor. 18 fil
összesen	162,608.919. kor. 18 fil.

Ezen értékekből 42 millió korona magyar értékekre esik. — Amint a jelentésből kitünik, a társaság a betöréses lopás elleni biztositás üzemét is felvette ügykörébe. Erről a legközelebb szétküldendő körlevelek fognak bővebb felvilágositást nyujtani

— **Gyászrovat** Az alábbi gyászjelentést vettük: Özv. Nunkovits Sándorné szül. lébenyi Chapó Anna, ugy gyermekei: Etelka, Dénes és neje szül. Rácz Gizella és ezek gyermekei: Mariska, Dénes és Elvira a maguk és az összes rokonság nevében a legmélyebb fajdalomtól megtört szivvel jelentik a felejthetetlen emlékü férj, apa és a legjobb nagyapának Nunkovits Sándor magányzónak, élete 75-ik évében, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után, f. évi május hó 7-én délután 3 órakor történt gyászos elhunytát A boldogult hült tetemei f. hó 9-én délután 3 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartasa szerint beszenteltetni és a helybeli sirkertben örök nyugalomra tétetni; — az engesztelő szent mise-áldozat a boldogult lelki üdvéért ugyanaz nap reggel 8 órakor fog a helybeli r kath. templomban a Mindenhatónak bemutattatni Kis-Czell, 1900. évi május hó 7-én Aldás és béke poraira!

— **Artézi kutat furnak** a kis-czelli pályaudvaron a locomobilok számára szükséglendő viz miatt. Az előmunkálatokat már megkezdték, a kut furásához 8—10 nap alatt szintén hozzafognak.

— **Az élet és a vagyon.** Egyik a másikat kiegésziti, mert az életben rászorulunk a vagyonra vagyon nélkül pedig nem ér az élet sokat, amit az is bizonyit, hogy mindenki vagyonszerzésre törekszik. Csakhogy kevés azoknak a száma, akik erre képesek a mindennapi keserves munka mellett. Ennek oka az, hogy a legtöbben figyelmen kivül hagyják a sors által nyujtott szerencsés véletlenek eredményét Mert aki ezzel foglalkozik, az nagyon jól tudja, hogy minő sokan vannak, akik jólétüket csak annak köszönhetik hogy nem mulasztották el kiaknázni azt a paratlan alkalmat, melyet az osztálysorsjáték nyujt az abban résztvevőknek Maga e sorsjáték az életet és pedig a vagyonos életet jelenti a nyerőre nézve, akiknek eddig se szeri se száma Különösen a Török A. és Tsa bankház (Budapest. Váczi-körut 4) jutott abba a szerencsés helyzetbe, hogy vevőinek rövid idő alatt több mint három millió koronát fizetett ki, ennélfogva a sorsjegyvasárló közönség figyelmébe ajanljuk Török A. és Tsa bankházát, mely megbizhatósága, pontossága és szerencséje folytan amugy is kiérdemelte a közbizalmat.

— **A zászló becsülete.** A délafrikai csatamezőkön ropog a puska, dörög az ágyu s egy maroknyi hős sereg az igazság zászlaja alatt harczol hatalmas ellenével. Mikor megindult ez az egyenlőtlen küzdelem, a világ sajnálkozó részvéttel nézett a csatasikra, a hol az elszánt bur vitézék izmait megaczélozta, harczikedvét lángoló lelkesedésre növelte az igazság védelmének fenséges gondolata. Senkisem kételkedett az eredményben bizonyos volt benne mindenki, az angol túlerő játszva bánik el törpének hitt ellenfelével. De im, csoda történik; a hadak istene a gyöngének vélt de az igazságért küzdők oldala mellé szegődik hadi szerencse is reájuk mosolyog. A törpék lépésről-lépésre visszaverik a hatalmasat. Angliat egyik kudarcz a másik után éri . . . Nem folytatjuk A Vaal folyó mellől visszaforditjuk tekintetünket a hazára, — s ime mit latunk? Egy kicsi lelkes tábort, mely izzó lelkesedéssel, nem fogyó erővel küzd a hatalom ellen Egyedül van a nagy küzdelemben, mindenki a hatalom mellett áll mert onnan várja boldogulását. Azaz még sincs egyedül. Zászlaján az igazsag és szabadelvüség jelszava tündököl s a nemes ügy tetszik a hadak istenének. A kevesek mellé áll és a szerencse a kevesekre mosolyog. A tábor a „Magyar Szó“ czimü lap köré csoportosul, innen intézi támadá[illegible] [illegible] llása után jelentős sikerekre tekint vissza s a magyar politikai közélet kénytelen volt elismerni lontos tényezőnek A mi természetes is. M[illegible] maga lobogtatja ma egyedül a liberalizmus dicső zászlaját, mikor a közélet hajóját rossz hajósok a reakczió vizébe akarjak terelni. A képmutatás és tehetetlenség politikája a jog, törvény és igazsag politikájába burkolózik, noha mindezekből semmit sem ád. A „Magyar Szó“ azonban résen áll és követeli a törvényt, mikor azt meg akarjak szegni, követeli a jogot, mikor azt ki akarjak jatszani és követeli az igazságot, mikor azt ki akarjak kerülni. A magyarsag eszméjének győzelméért küzd mindig és mindenben. Politikája a tiszta szabadelvüség, a mely megalkuvást nem ismer; a legszélsőbb sovinizmus; a magyar nemzeti állam kiépitése az egész vonalon. A Magyar Szó a maga táborába szólitja mindazokat, a kik magukat jó hazafiaknak vallják. Előfizetési ára egész évre 28 korona, félévre 14 korona, negyed évre 7 korona, egy hónapra 2 korona 40 fillér.

A szerkesztőség és kiadóhivatal Sarkantyus-utcza [illegible] szám alatt van. Mutatványszámot egy hétig ingyen küld a kiadóhivatal.

— **Zichy Jenő gróf könyvére,** mely harmadik ázsiai utazásáról szól, most hirdet előfizetést Hornyánszky Viktor budapesti könyvkereskedő. A mű 7 kötetben jelenik meg, 300 iven, 2400 oldal terjedelemben illusztrálva. A gazdagon kiallitott teljes mű ára 144 korona **előfizetésre.** Bolti ára jóval drágább lesz.

— **Számos sorsjegy-vásárló** előtt ismeretlen azon körülmény, hogy ki nem fizetett, vagy elveszett sorsjegyek után — mert ilyenek is könynyen forgalomba hozhatók — a nyeremény-összegek nem folyósittatnak. A Feleki József czég részéről, melynek mai hirdetését különös figyelembe ajánljuk, e tekintetben elismerésre méltó intézkedés történt, mi által mindenki a legmeszszebb menő biztonságot találja.

— **Eladó** egy drb 17 soros, teljesen uj, soha használatban nem volt Hungária sorvetőgép. Vet 4“ sortávolságra. Ára 125 frt. Megtekinthető a gép Rosenheim Ferencz lakatosmesternél Kis Czell.

— **Kiadó szoba.** Kiadó egy csinosan butorozott szoba, a belvárosban uri családnál. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

— **Eladó kocsi.** Egy teljesen jókarban levő elegans hajtókocsi azonnal eladó. Megtekinthető a tulajdonos: Buziási Eisenstadter Sándor urnál O.-Asszonyfán.

LEGSZERENCSÉSEBB

és legjobb beszerzési forrás

Magyar osztálysorsjegyekre.

[illegible]

csak oly eredeti sorsjegyeket

adok el hivatalos áron, melyek egyuttal a

PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK

Váltóüzletének

(Részvénytőke: 30 millió kor. Tartalékalap 25 mil. kor.)

nyugtatványozásával és czimnyomásával is el vannak látva. Ennélfogva a rendes és előzékeny lebonyolitására nézve a legmesszebbmenő biztonsagot nyujtom.

A legtöbb nyeremény

mindig ezen intézet osztálysorsjegyeire esett. Nyerő-sorsjegyek kifizetés végett a nevezett intézetnek közvetlenül is beküldhetők és azok folyósitása bármely összegben azonnal húzás után megtörténik.

A magyar kir. szab. osztálysorsjáték

a legjobb a világon,

mely meg a porosz sorsjátékot is felülmulja. 100.000 sorsjegy közül 50 000 darab, vagyis a fele kisorsoltatik. Hat egymás után következő osztályban

13 millió és 160.000 korona

készpénzben kerül sorsolás alá. A főnyeremény szerencsés esetben egy millió korona. Minthogy az első osztály huzásai már

f. évi május 17. és 18-án

megejtetnek és készletem a nagy kereslet folytán csakhamar kimerül, kérem a megrendeléseket mielőbb.

Az I. osztályu eredeti sorsjegyek árai:

1 egész sorsjegy	kor.	12.—
1 fél sorsjegy	„	6—
1 negyed sorsjegy . . .	„	3—
1 nyolczad sorsjegy . . .	„	1.50

Játékterveket és huzási lajstromokat pontosan küldök.

FELEKI JÓZSEF

magyar osztálysorsjegy elárusitó

Budapesten, IX. Üllői-ut 21. sz.